

Oczami niewidomego (28): 65 lat niewidomych w Polsce

Data publikacji: 10.04.2016 17:40

W czerwcu 2016 roku przypada 65 rocznica powstania Polskiego Związku Niewidomych. Ale początki spotykania się osób niewidomych sięgają wiele lat wcześniej.

W Połowie **XIX wieku** pojawiają się pierwsze próby organizowania się niewidomych. W Warszawie powstaje Stowarzyszenie Niewidomych Muzyków, które przetrwa aż do wybuchu II wojny światowej.

W latach **1910-1911** hrabianka Róża Czacka powołuje **Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi** prowadzące do dnia dzisiejszego placówkę szkoleniowo-wychowawczą dla dzieci i młodzieży niewidomej w podwarszawskich Laskach.

W roku **1923** w Warszawie rozpoczyna działalność **Zjednoczenie Pracowników Niewidomych RP**. Jest to jeden z kilku regionalnych związków cywilnych niewidomych. Inne powstałe w latach 1920-1926 działały m.in. na Górnym Śląsku, w Bydgoszczy i w Łodzi. W okresie międzywojennym istniał także ogólnokrajowy **Związek Ociemniałych Żołnierzy** kierowany przez mjr. Edwina Wagnera, posła na Sejm II RP.

Przyszedł wrzesień 1939 roku i na kilka lat nastąpiła przerwa w działalności organizacji, stowarzyszeń czy związków. Jeszcze w **1945** roku rozpoczynają się próby odradzania środowiska niewidomych. W Warszawie powstaje **Związek Zawodowy Pracowników Niewidomych**, w Łodzi – **Związek Niewidomych Miasta Łodzi**. Działalność wznawiają także: Związek Niewidomych w Bydgoszczy oraz Stowarzyszenie Niewidomych Województwa Śląsko-Dąbrowskiego w Chorzowie.

W roku **1948 powstaje miesięcznik „Pochodnia” wydawany w brajlu**. Ukazują się pierwsze książki i podręczniki dla osób niewidomych. W późniejszych latach PZN zaczął wydawać także inne czasopisma przeznaczone m.in. dla dzieci i młodzieży. Brajlowska drukarnia mieściła się początkowo w Gdańsku.

Jest czerwiec **1951** roku odbywa się zjazd zjednoczeniowy, na którym dochodzi do połączenia dwóch odrębnych stowarzyszeń Związku Pracowników Niewidomych RP i Związku Ociemniałych Żołnierzy w nową ogólnopolską organizację pod nazwą **Polski Związek Niewidomych**. Na jej czele stanął mjr Leon Wrzosek. Zgodnie ze statutem członkiem Związku mogła zostać każda osoba legitymująca się inwalidztwem pierwszej lub drugiej grupy z tytułu utraty wzroku. Dzieci do lat osiemnastu uzyskiwały status członka podopiecznego.

Rok **1956** to oddanie do użytku nowej siedziby PZN – budynku przy ul. Konwiktorskiej 9 w Warszawie, do której przeniesiono obok Zarządu Głównego rozrzucone po całej stolicy placówki Związku m.in.: drukarnię brajlowską, redakcję czasopism, bibliotekę wypożyczalnię książek. W budynku przy ul. Konwiktorskiej 9 do dzisiaj znajduje siedziba Zarządu Głównego Polskiego Związku Niewidomych.

Od ponad 60 lat PZN skutecznie zapobiega wykluczeniu społecznemu oraz zawodowemu niewidomych i słabowidzących.

Związek niesie wszechstronną pomoc osobom dotkniętym chorobami narządu wzroku oraz ich rodzinom.

W szeregach PZN jest przeszło 50 000 członków, ale liczba ciągle rośnie.

Dzięki prowadzonej przez PZN, a głównie przez koła terenowe działalności doradczej, rehabilitacyjnej, informacyjnej, szkoleniowej, kulturalnej i promocyjnej każdy niewidomy czy słabowidzący może odnaleźć coś przydatnego dla niego oraz może liczyć na wsparcie w pierwszych tygodniach i miesiącach po utracie wzroku.

